

Mig segle regentant 'el bar del poble' de Blanes

La família Bota celebra els 50 anys al capdavant del local

JORDI VERA BLANES

"NUna festa d'aniversari. Dijous el local va celebrar els 50 anys dels Bota al capdavant del local. Quadre de la façana del bar, que surt a la portada del llibre commemoratiu. La família en una imatge antiga al local. La família Bota i tots els treballadors del Terrassans en la festa de celebració de dijous.

osaltres diem que és el bar del poble. Aquell punt de reunió on tant hi ha el treballador com l'empresari; el paleta, el lampista, el pintor o l'empleat de banca i el gran constructor. És el lloc on hi entra absolutament tothom, fins i tot, el que aixeca el colze més del compte ". Fèlix Bota descriu així el bar més emblemàtic de Blanes: El Terrassans, que des de fa 50 anys regenta la seva família. La localització -al centre de la vila i a tocar de l'Ajuntament-, la seva fama en els vermut i la familiaritat han fet d'aquest bar el punt de referència i trobada per a molts blanencs i visitants. I, per sobre de tot, els seus calamars a la romana, que és el buc insígnia del local. Aquest establiment, però, és molt anterior. El 1926 la Cooperativa Agrícola de Blanes va comprar dues cases on hi ha actualment el Terrassans per fer el seu local social. A més, també va adquirir un pis a la part de dalt, que seria on es farien les reunions i més tard també el van fer servir per muntar un ball que feien dissabtes i diumenges. I el bar ja va començar a funcionar. No va ser fins a l'1 de novembre de 1962, després d'haver-se quedat sense feina a la fàbrica Can Tosses, que Joan Bota, la seva dona Pepeta Gibert i la seva família comencen a llogar i regentar el bar Terrassans. Funcionaven a base de contractes de lloguer de quatre anys amb la Cooperativa Agrícola, que continuava sent-ne la propietària.

Ja des de l'inici, doncs, va esdevenir el punt de trobada dels blanencs, en part per la seva localització, destaca l'actual propietari Fèlix Bota: "Era un punt de reunió, ja que aquí paraven els autobusos per portar la gent a treballar a la Safa, que era la fàbrica més important de la població". Al Terrassans, però, no hi quedaven només els blanencs, també es va convertir en el lloc de trobada pels immigrants que arribaven des d'Espanya per reunir-se amb altres compatriotes. I segons destaca Bota, ho era molt especialment per la gent d'Ardales (Màlaga), d'on fins i tot procedien alguns dels cambrers del bar.

També hi feien campionats de billar i era punt de referència per les entitats del poble, en part, per la proximitat amb l'ajuntament. Però per sobre de tot, Fèlix creu que el Terrassans s'encarnava en la figura del seu pare. "En Joan dels Terrassans, que era el pare, era qui simbolitzava millor el local. Després de perdre la feina, imagina't amb quina il·lusió treballava aquí i defensava un negoci que li anava bé. Si el dia tenia 24 hores, es passava 14 o 16 al bar".

El negoci va anar evolucionant fins que la família va poder adquirir el bar el 1995. També demostra l'evolució el fet que el Terrassans comencés amb només quatre treballadors i ara en tingui uns 25.

De cloïsses a calamars

A banda de ser el bar del poble i el punt de trobada, amb el temps va esdevenir el local idoni per a fer vermut. Actualment, tenen una gran fama i molt especialment els seus calamars a la romana. Bota destaca que la fama dels vermut ve de molt lluny: "L'encert més gran del pare i la mare va ser quan decideixen comercialitzar un tipus de cloïssa en conserva gallega molt gran. I això és el que ens va donar la fama de venir a fer el vermut al Terrassans durant molts anys".

Això succeïa cap a mitjan anys 60 -explica Bota-, quan el local ja començava a ser el referent dels vermut. Els gustos dels consumidors, però, van anar canviant i cap als anys 80, la gent ja va passar a demanar el vermut tradicional afegint "la tapa calenta". Va ser en aquest moment, quan el Terrassans va traslladar la fama dels vermut de les cloïsses als calamars. "Quan ve la moda de la tapa calenta, l'introduïm amb tant d'èxit que ha arraconat el vermut que es feia abans", afirma el propietari actual, que afegeix que la fama dels "calamars és

conseqüència d'allò".

En definitiva, el Terrassans s'e?gueix com a referència inel·ludible de Blanes, evolucionant i adaptant-se a una clientela que creix i canvia al mateix temps que aquesta ciutat marinera de la Selva.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/11/04/mig-segle-regentant-bar-del-poble-blanes/589191.html?utm_source=rss